

Veľký piatok, príhovor k Večeri Pánovej, 3.4.2026

SOM TO JA!

Biblický text: Lukáš 23, 32-33. 39-43

³² *A viedli aj iných dvoch zločincov, aby ich popravili s Ním.* ³³ *Keď prišli na miesto, ktoré sa menuje Lebka, tam Ho ukrižovali, aj tých zločincov, jedného sprava a druhého zľava....*

³⁹ *A jeden zo zločincov, ktorí tam viseli, rúhal sa Mu a hovoril: Či nie si Ty Kristus? Zachráň seba i nás!* ⁴⁰ *Ale druhý ho zahriakol: Ani ty sa nebojíš Boha, a si celkom tak odsúdený!* ⁴¹ *A my spravodlivo, lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme spáchali, ale Tento neurobil nič zlého.* ⁴² *Potom povedal Ježišovi: Pane, Ježiši, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.* ⁴³ *Odpovedal mu (Ježiš): Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!*

Dnes stojíme pod krížom. Nie ako diváci, nie ako tí, čo sa len pozerajú z diaľky. Dnes nás Božie slovo privádza bližšie. A možno bližšie, než nám je príjemné.

Počítali Ho medzi zločincov – Ježiš, Boží Syn, visí medzi dvoma vinníkmi. Medzi tými, ktorí si svoj trest zaslúžili. A On, nevinný, je medzi nimi. Akoby patril k nim. Tento motív vychádza z proroctva Izaiáša 53,12: „**počítaný bol s priestupníkmi...**“ a doslova sa napĺňa na Golgote, pri smrti Pána Ježiša. Tu nejde len o potvrdenie nejakého historického detailu, ide o jasné biblické stanovisko – Pán Boh dáva svojho jednorodného Syna na miesto hriešnych ľudí, aby naplnil svoju spravodlivosť.

A tak sa pýtam: Je to len jeden z príbehov Biblie? Nie je to príbeh mňa? Nie sú tí zločinci mojím obrazom? Nie som aj ja tá, kvôli komu tam Boží Syn visí? Nie sú moje zlyhania, moje hriechy, moja pýcha, moja ľahostajnosť súčasťou príbehu Golgoty?

Odpoveď pre mňa je len jedna – som tam aj ja, v osobách tých zločincov, sme tam všetci. Tými zločincami sme my. To kvôli nám visí Pán Ježiš na kríži. Otázkou je, ako na toto poznanie reagujeme.

V príbehu Golgoty sa stretávame nie len s nejakými konkrétnymi dvomi zločincami. Tam sa stretávame s dvomi postojmi, s dvomi rozhodnutiami. Kristov kríž a Jeho utrpenie totiž NIKDY nemôže ostať bez odpovede. Jednou z odpovedí je posmech, záchrana bez pokánia a uznania si vlastnej viny a hriechu. Táto odpoveď nevidí a nespoznáva chvíľu a okamih „svojho spasenia“. Chce Pána Boha využiť ako lacnú pomoc a nie ako skutočnú záchranu. A ten druhý postoj – dokáže uchopiť tento okamih a pozrieť sa do svojho vnútra. To, čo tam nachádza, ho vedie k vyznaniu: „My spravodlivo trpíme.“ Je to postoj úprimného priznania si svojej vlastnej hriešnosti, priznania si, že nemám vôbec nič, s čím by som odchádzala z tohto sveta do večnosti. Žiadne moje dobré skutky, žiadna náprava, žiadna zásluha. Mám len jediné a tým je dôvera. Dôvera, že Boží Syn zomiera aj za mňa a že aj za mňa napĺňa Božiu spravodlivosť. A práve a jedine na tento postoj srdca zaznieva: „Dnes budeš so mnou v raji.“

A tak je tu na mieste otázka: Kto som ja? V ktorom zo zločincov je môj obraz? Martin Luther hovorí, že človek nie je hriešnik len skutkami, ale stavom svojho srdca (cor incurvatum in se – srdce zahľadené do seba). Inými slovami hovorí, že naplnenie Izaiášovho proroctva v osobe Pána Ježiša na Golgote „**počítaný bol s priestupníkmi...**“, zahŕňa aj nás. Nie v právnom zmysle trestného činu, ale v tom existenciálnom zmysle – aj my, ja aj ty, sme tí, za ktorých Boží Syn zomiera. Čo s touto informáciou dnes, na Veľký piatok, urobím?

Spoznávam svoju vinu, alebo si ju stále ospravedlňujem? Spoznávam svoju zahľadenosť do seba a neustále ubezpečovanie sa v tom, že som vlastne dobrá, alebo prijímam svoju

nehodnosť a nedostatočnosť? Keď stojím pod krížom – spoznávam svoju vinu? Keď pozerám na Pána Ježiša, vidím v ňom svojho Spasiteľa? Alebo sa ma príbeh pašii nedotýka?

Dnes nejde o niekoho iného. Dnes ide o mňa. Sme pozvaní k VP. A možno máme pocit, že práve na Veľký piatok sa patrí k nej pristúpiť. Určite áno. Ale nielen pre príbeh Veľkého piatku, ale najmä kvôli sebe. My sme tí, ktorých hriechy pribili Pána Ježiša na kríž. My sme tí, ktorí máme prázdne ruky, a jediné, čo môžeme dnes povedať, je: Pane, nemám ti čo priniesť, ale prosím, rozpomeň sa na mňa.“

A On odpovedá aj dnes. Nie preto, že si to zaslúžime. Ale preto, že On visel medzi zločincami dobrovoľne. Kvôli nám. Za nás. Amen.